

2.3. Statens udgiftspolitik

De overordnede målsætninger for statens udgiftspolitik i 1993 omfatter udviklingen i såvel statens udgifter som personaleforbrug.

De udgiftspolitiske målsætninger

- * På *udgiftssiden* er det udgiftspolitiske måltal fastsat til 263 mia.kr. Derved sikres uændrede totalrammeudgifter i forhold til finansloven for 1992, når der bortses fra pris- og lønudviklingen samt visse tekniske korrektioner.
- * På *personalesiden* er målsætningen et fortsat fald i det statslige personaleforbrug som led i en løbende effektivisering af statens driftsvirksomhed.

Ved udgiftspolitikken tilrettelæggelse for 1993-96 er der lagt vægt på fortsat fremme af produktivitet og effektivisering af statens institutioner. Ligeledes tages initiativer til fortsat at bremse overførselsindkomsternes vækst samt at reducere statens subsidier.

Det er et afgørende hensyn, at den lave prisstigningstakt, der er opnået i de senere år, understøttes.

Det er således væsentligt, at overenskomstfornyelsen på det offentlige arbejdsmarked i 1993 indebærer en fortsættelse af de hidtidige *lave lønstigninger*.

Det er samtidig forudsat, at *offentlige takstreguleringer* ikke overstiger pris- og lønreguleringen.

Et centralt udgangspunkt for finanslovsforslaget er endeligt, at det *ikke* bør give anledning til belastning af *erhvervslivets konkurrenceevne*.

De fastlagte udgiftspolitiske målsætninger for 1993-96 nødvendiggør, at der gives ministerierne mulighed for en langsigtet tilpasningsstrategi. Udover de ved finanslovaftalen for 1992 gennemførte flerårsaftaler er der derfor på finanslovsforslaget taget initiativ til en række *nye flerårige budgetaftaler*.

Sparekravet i 1993

Det udgiftspolitiske måltal er som nævnt fastsat således, at der sikres uændrede realudgifter i forhold til finansloven for 1992.

Måltallets fastsættelse er vist i *figur 2.3.1*.